

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.317 van 19 april 2004
in de zaak A. 108.697/X-10.499.**

In zake : Jos THYS,
die woonplaats kiest
Advocaat L. RAEYMAEKERS,
kantoor houdende te 2260 WESTERLO,
Baksveld 3/E

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat V. TOLLENAERE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jos THYS op 9 augustus 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "de beslissing van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur te Antwerpen d.d. 11 juni 2001 waarbij aan de verzoekende partij werd meegedeeld dat geen certificaat in toepassing van artikel 158, § 2 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 kan worden opgesteld met het oog op de regularisatie van een stedenbouwmisdrijf begaan te Westerlo, Koning Leopoldlaan 7, kadastraal bekend afdeling 1 Sectie B, 717k2, 717h2";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 17 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van verzoeker en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. RYCKALTS die, loco Advocaat L. RAEYMAEKERS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat V. TOLLENAERE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 17 november 2000 de regularisatievergunning aanvraagt voor het verbouwen van een winkel met woongelegenheid en het uitbreiden van bedrijfsgebouwen; dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 11 juni 2001 aan verzoeker mededeelt dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) bedoelde certificaat niet kan worden opgesteld, dat derhalve het vergelijk in de zin van artikel 158 D.R.O. wordt geweigerd; dat dit de thans bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord bij wege van exceptie de onbevoegdheid van de Raad van State aanvoert om kennis te nemen van een annulatieberoep tegen een weigering van vergelijk;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord hierop repliceert als volgt :

"De verwerende partij stelt vast dat de plaatsing van artikel 158 DORO in titel V 'handhavingsmaatregelen, hoofdstuk I 'strafbepalingen' niets doet vermoeden nopens de bevoegdheid van Uw Raad inzake het vergelijk. De

artikelen 158 en 159 DORO voorzien eveneens - en voor het eerst - in de regularisatievergunning als instrument, waarvan de bevoegdheid van Uw Raad nooit in vraag werd gesteld.

Evenmin verwijst de verwerende partij op nuttige wijze naar de rechtspraak van Uw Raad met betrekking tot het vergelijk ex artikel 65 van de Wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (artikel 68 § 3 van het coördinatiedecreet van 22 oktober 1996). Onder de toepassing van het coördinatiedecreet diende een vergelijk niet per se samen te gaan met de afgifte van een regularisatievergunning. Met het nieuwe decreet wordt deze koppeling wel gemaakt.

Zoals de verwerende partij zelf stelt, kunnen 'op dit ogenblik geen regularisatievergunningen worden afgegeven zonder een voorafgaandelijk vergelijk'. In dit opzicht dient de weigering van een stedenbouwkundig vergelijk als een voorbeslissing te worden beschouwd, die de te nemen eindbeslissing - nl. de weigering van een regularisatievergunning - determineert, en derhalve op zichzelf rechtsgevolgen schept en dus onmiddellijk met een beroep tot nietigverklaring kan worden bestreden (...).

(...)

De bewering dat de beoordeling over de strafwaardigheid in hoofde van de stedenbouwkundige inspecteur i.h.k. van de vergelijkprocedure strikt dient te worden onderscheiden van de vergunbaarheid, wordt tegengesproken door de letter van artikel 158 §1 al. 1 DORO. Krachtens deze bepaling kan slechts een vergelijk worden getroffen indien 'die werken, handelingen en wijzigingen in aanmerking komen voor de afgifte van de vereiste vergunning'.

De verzoekende partij wenst finaal te verwijzen naar het arrest nr. 96.749 van 20 juni 2001 van Uw Raad inzake LANNOO waarin uitspraak werd gedaan over een vordering tot schorsing bij UDN van een stedenbouwkundige vergunning, alsmede van het voorafgaande vergelijk. In dat arrest heeft Uw Raad - nadat hij minstens in het motiverend gedeelte uitspraak heeft gedaan over de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning - louter gesteld 'dat, met betrekking tot het tweede bestreden besluit, met name het vergelijk de verzoekende partijen niet aantonen waarom de schorsing van de bestreden stedenbouwkundige vergunning alleen niet zou volstaan om het door hen ingeroepen nadeel te voorkomen; dat wat dit 'vergelijk' betreft, de schorsing zonder nut is'. Uw Raad heeft zich derhalve niet onbevoegd verklaard om kennis te nemen van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het vergelijk, doch één en ander afgewezen wegens gebrek aan belang bij de vordering ...";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie niets wezenlijks toevoegt aan hetgeen zij reeds heeft uiteengezet;

Overwegende dat uit artikel 158, § 1, laatste lid, D.R.O. (thans : artikel 158, laatste lid, D.R.O.) volgt dat, bij gebreke aan definitief geworden vergelijk - thans transactie geheten -, de overtreder in beginsel blootgesteld blijft aan strafrechtelijke vervolging voor de wederrechtelijk uitgevoerde werken of verrichte of voortgezette handelingen of wijzigingen en de overheid bevoegd blijft hieromtrent één van de in artikel 149, § 1, D.R.O. bepaalde herstelmaatregelen te vorderen voor de bevoegde rechter van de rechterlijke orde; dat hieruit volgt dat de weigering tot het verlenen van "het vergelijk", op welk tijdstip dit ook plaatsvindt, hoe dan ook

betrekking heeft op de uitoefening van de publieke vordering en op de vervolging van het herstel van het bouw misdrijf en dus behoort tot de gerechtelijke procedure, zodat alleen de rechter van de rechterlijke orde bevoegd is om kennis te nemen van betwistingen daaromtrent; dat de rechtsmacht van deze rechter die van de Raad van State uitsluit; dat de omstandigheid dat op het ogenblik van de thans bestreden beslissing, de beslissing inzake het vergelijk een noodzakelijke - doch niet voldoende - voorwaarde was in een administratiefrechtelijke procedure tot het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet volstaat om de Raad van State bevoegd te maken kennis te nemen van betwistingen omtrent deze weigering van vergelijk; dat ook de omstandigheid dat deze weigering van vergelijk een eenzijdige administratieve rechtshandeling zou zijn, uitgaande van een administratieve overheid, op zich niet volstaat om tot de bevoegdheid van de Raad van State te kunnen besluiten; dat tot slot de verwijzing van verzoeker in zijn memorie van wederantwoord naar rechtspraak van de Raad van State in een kort gedingprocedure, los van het feit of dit arrest wel de draagwijdte heeft die verzoeker eraan geeft, uiteraard de rechter ten gronde niet bindt, noch in rechte relevant is; dat het de Raad van State niet toekomt van de vordering tot nietigverklaring van de weigering van vergelijk kennis te nemen; dat de exceptie van de verwerende partij wordt aangenomen; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien april 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.